

Sygn. akt III RC 509/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2021 r. w G.

sprawy z powództwa **małoletniej N. K. działającej przez matkę J. K.**

przeciwko **B. K.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego B. K. na rzecz małoletniej powódki N. K. ur. (...) rentę alimentacyjną z kwoty 350,00 zł miesięcznie zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie o sygnaturze akt I C 483/17 do kwoty **450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych)** miesięcznie, płatną do dnia 12-ego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki – jej matki J. K., poczynając od dnia 8 października 2019 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania;

IV. kosztami sądowymi, od uiszczenia których powódka była zwolniona, obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 509/19

UZASADNIENIE

Powódka, małoletnia N. K., działająca przez matkę J. K., wniosła w pozwie wniesionym 8.10.2019 r. o podwyższenie od pozwanego B. K. alimentów z kwoty 350 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27.04.2017 r. sygn. akt I C 483/17 do kwoty 800 zł miesięcznie, płatnych do 10-tego każdego miesiąca do rąk matki J. K. wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Swój pozew uzasadniła. /k. 3-4/

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości.

Swoje stanowisko pozwany uzasadnił. /k. 41-43/

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia N. K. urodziła się (...) w G. i ma obecnie prawie 6 lat. Powódka pochodzi ze związku małżeńskiego J. K. i B. K., rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27.04.2017 r. wydanym w sprawie sygnatura akt I C 483/17.

Wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki został ustalony na mocy wyroku rozwodowego na kwotę 350 zł miesięcznie. W okresie ustalenia alimentów w tej wysokości powódka miała 2 lata i uczęszczała jeszcze do przedszkola.

Obecnie małoletnia powódka uczęszcza do przedszkola. Na dzień dzisiejszy powódka wymaga większych nakładów finansowych związanych z zapewnieniem opieki przedszkolnej, zakupem odzieży i obuwia oraz rozwojem zainteresowań.

W przypadku małoletniej powódki, w zakres jej usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jej utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, odzież i obuwie, leki, środki higieny, kosmetyki, rozwój zainteresowań, zapewnienie opieki przedszkolnej, a także te związane ze zwiększonym kosztem utrzymania miejsca zamieszkania w związku z zajmowaniem mieszkania, w którym ulokowane jest jej centrum życiowe.

Powódka zamieszkuje z matką. Poza małoletnią powódką J. K. nie ma nikogo innego na utrzymaniu.

Miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki obejmują:

- opłaty za przedszkole – 250 zł,
- wyżywienie - około 200 zł,
- zakup odzieży i obuwia - około 200 zł,
- koszt zabawek, książek, rozrywki - około 50 zł,
- udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 100 zł,
- wydatki na leki – około 25 zł,
- inne wydatki związane z potrzebami dziecka – 50 zł,

Łącznie – około 900 zł.

Małoletnia powódka uczęszcza również na odpłatne dodatkowe zajęcia jazdy konnej w okresie od kwietnia do sierpnia za kwotę 100 zł miesięcznie. Matka małoletniej wykupuje dziecku dodatkowo szczepienia przeciw grypie żeby uchronić ją od zachorowania.

W związku z wiekiem dziecka J. K. nabyła dla powódki nowe meble do pokoju, w tym łóżko i biurko za łączną kwotę 1.000 zł. W miejscu zamieszkania ojca małoletnia nie ma swojego pokoju, ani mebli przeznaczonych dla niej. Nigdy nie nocuje u ojca.

J. K. aktualnie nie pracuje. Straciła pracę wiosną 2020 r. z uwagi na pandemię.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia – k. 5;
- wyrok rozwodowy – k. 7-8 akt, k. 70 akt Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt I C 483/17;
- wykaz opłat za przedszkole – k. 6;

- zeznania J. K. za małoletnią powódkę – k. 91-92;

- zeznania pozwanego B. K. – k. 92.)

B. K. zamieszkuje w miejscowości T. wraz z obecną żoną i 2-letnim synem. Pozwany pracuje jako magazynier w firmie (...) na pełen etat i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2.950 zł brutto, około 2.050 zł netto.

Jest właścicielem samochodu marki B., za który płaci ubezpieczenie w kwocie 705 zł za rok.

Oprócz małoletniej powódki pozwany ma na utrzymaniu małoletniego syna T. K. urodzonego (...) Dziecko to jest leczone w poradni kardiologicznej w B..

Żona pozwanego K. K. jest osobą bezrobotną pobierającą zasiłek dla bezrobotnych.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- kopia umowy o pracę – k. 45;

- potwierdzenie przelewu – k. 46-47;

- zaświadczenie ZUS – k. 54;

- skierowanie i zaświadczenie lekarskie – k. 80-82

- zeznania J. K. za małoletnią powódkę – k. 91-92;

- zeznania pozwanego B. K. – k. 92

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i załączonych aktach Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt I C 483/17 oraz przesłuchanie stron.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanej za małoletnią powódkę J. K. oraz pozwanemu B. K. w zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym stanie faktycznym.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w skutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, zakres potrzeb uprawnionego małoletniego dziecka wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez rodziców potrzeb ekonomicznych dziecka zgodnie z zasadą równej stopy życiowej (por. wyrok SN z dn. 7.06.1972 r., III CZP 43/72, OSNCP 1972, nr 11, poz. 198; uchwał SN z dn. 31.01.1986 r., III CZP 76/85, OSNC 1987, nr 1, poz. 4).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu powódka wykazała, że nastąpiła zmiana jej usprawiedliwionych potrzeb, która uzasadniała dokonanie zwiększenia wymiaru renty alimentacyjnej. Odnośnie wysokości żądania, Sąd uznał że zasługiwało ono na uwzględnienie tylko w części.

Każdorazowo, rozpoznając sprawę o zmianę wymiaru alimentów, należy odnieść się do treści ostatniego orzeczenia w tym przedmiocie lub ugody zawartej między stronami.

Po raz ostatni wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powoda został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27.04.2017 r. sygn. akt I C 483/17. Na mocy tego wyroku renta alimentacyjna na rzecz małoletniej N. K. została ustalona na kwotę 350 zł miesięcznie. Od czasu ostatniego ustalenia wymiaru alimentów do dnia wydania wyroku w przedmiotowej sprawie upłynęło 3,5 lat.

W przeciągu tego czasu sytuacja małoletniej zmieniła się. Powódka uczęszcza do przedszkola, co wiąże się z wydatkami w kwocie średnio miesięcznie 250 zł. W kwocie tej zawarte są zarówno stałe opłaty miesięczne, w tym za wyżywienie, jak i inne wydatki ponoszone z mniejszą częstotliwością, np. komitet rodzicielski, rada rodziców, wyprawka.

Zwiększyły się wydatki na zakup obuwia i odzieży dla małoletniej oraz koszty związane z szeroko pojętą edukacją i rozwojem, z uwagi na wiek dziecka.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała, że obecnie usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki są wyższe o około 200 zł w stosunku do daty wyroku rozwodowego, z czego zasadne jest obciążenie pozwanego kwotą 100 zł.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, a także w oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął, że udowodnione miesięczne potrzeby małoletniej powódki obejmują:

- opłaty za przedszkole – 250 zł,
- wyżywienie - około 200 zł,
- zakup odzieży i obuwia - około 200 zł,
- koszt zabawek, książek, rozrywki - około 50 zł,
- udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 100 zł,
- wydatki na leki – około 25 zł,
- inne wydatki związane z potrzebami dziecka – 50 zł,

Łącznie – około 900 zł.

Małoletnia powódka uczęszcza również na odpłatne dodatkowe zajęcia jazdy konnej w okresie od kwietnia do sierpnia za kwotę 100 zł miesięcznie. Matka małoletniej wykupuje dziecku dodatkowo szczepienia przeciw grypie żeby uchronić ją od zachorowania.

W związku z wiekiem dziecka J. K. nabyła dla powódki nowe meble do pokoju, w tym łóżko i biurko za łączną kwotę 1.000 zł.

W pozostałym zakresie w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów utrzymania małoletniej.

Należy mieć na względzie, że małoletnia otrzymuje świadczenie z programu „500+”, z którego mogą być finansowane np. zajęcia dodatkowe jazdy konnej, szczepienia nieobowiązkowe, czy innego rodzaju wydatki nie zaliczające się do miesięcznych „usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka”.

Należy zauważyć, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów, z których wynikałoby potwierdzenie wysokości wyższych ponoszonych wydatków, niż powyżej wymienione.

Odnosnie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji, należy zauważyć, że jego możliwości zarobkowe nie uległy znaczącej zmianie i wynoszą około 2.100 zł.

W ocenie Sądu kwota 450 zł alimentów na rzecz powódki leży w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia alimentów w wyższej kwocie.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punktach I. i II. wyroku.

Sąd nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, mając na uwadze jego sytuację majątkową.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 113 ust. 1 i 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.